

# Comentari de *La Libertat guidant lo pòble*, Eugène Delacroix

## Biografia de l'artista :

Eugène Delacroix es **nascut a Charanton-Sant-Maurice en 1798**. Es eissit d'una **família borgesa**. Estúdia a las **Bèlas-arts**.

Eugène Delacroix es particularament conegut per sas **pinturas religiosas e istoricas**. L'artista pintra **sus comanda de l'Estat**.

Dins las annadas 1820, Delacroix fa la coneissença de Victor Hugo e entre dins lo **corrent del Romanticisme**. Aquel corrent artistic e cultural s'opausa al "classicisme". Privilegia l'expression dels sentiments e s'interessa particularament a la natura, al sòmi, lo fantastic, ....

Eugène Delacroix coneis una **capitadà granda** pendent l'Exposicion Universala de 1855. Dintra a l'Institut de França e **crea la Societat Nacionala de las Bèlas arts**.

## Contèxt istoric :

Aprèp la casuda del Primièr Empèri, França ven una monarquia constitucionala governada successivament pels dos fraires de Loís XVI : Loís XVIII e Carles X. Carles X desira restablir una monarquia absoluta. Lo pòble e la borgesiá parisencas se revòltan.

A la fin del mes de julh, una revolucion espeta a París pendent las jornadas del 27, 28 e 29. Es çò que se ditz las **"Tres Gloriosas"**. Carles X quita lo trône. Es Loís-Felip Ièr que pren lo poder e instaura la Monarquia de Julh.

## Descripcion de l'òbra :

La Libertat guidant lo pòble representa una de las barricadas dressadas pendent las Tres Gloriosas a París.

**Al primièr plan**, se vei los còsses dels soldats mòrts puèi los insurgents que passan la barricada.

**Al segond plan** se retròba, a nautor d'agach, los personatges principals. I a d'en primièr, a esquèrra, un obrièr, reconeissable a sos vestits. Ven puèi un òme amb un naut-de-forma e una levita (*redingote*). Sembla apartenir a la borgesiá mas a de bragas d'obrièr. Una femna del pòble es puèi representada, popas nudas. A un fusilh dins la man esquèrra e brandís de son altra man la bandièra francesa. Pòrta lo bonet frigian. Aquela femna es lo personatge central de la tela. Es representada en pè. L'ensemble de la pintura es escur, mas un raia de lum proven del cèl e tomba sus aquela femna qu'emergís del fum dels canons, guidant l'agach de l'espectador sus ela. Se distínguís egalament d'enfants de las carrièras, dont un, a drecha del tablèu, a dos pistolets.

**Al rèire plan** se vei una tropelada de gents, e a drecha del tablèu los ostals de París e las torres de la catedrala Nòstra-Dòna.

## Analisi de l'òbra :

Aquela pintura met endavant la Republica per sos simbòls (bandièra, bonet frigian) e per la plaça centrala que ten la femna, allegoria de la Libertat. Una allegoria es una personificacion d'una idèa.

Al nivèl de sa composicion, lo tablèu es copat en dos, amb una partida mai escura dins la diagonal esquèrra, e una partida mai luminosa dins la diagonal drecha. Se distínguís dos triangles, la femna es a la cima del mai important dels dos. Aquela composicion ajuda a far convergir l'agach dels espectadors cap a ela, amai que quitament totes los personatges del tablèu l'agachan.

Lo personatge que nos agacha dirèctament simboliza los « drollets de París » qu'an participat als combats. Pòrta d'objèctes preses suls soldats mòrts. Sembla bramar un crit de guèrra. Lo personatge qu'a un naut-de-forma simboliza la revòlta de la borgesiá, classa sociala a la quala Delacroix apartenís. Darrièr el se tròba un obrièr que pòrta un sabre puèi d'estudiants que pòrtan lo bicorne dels politecnicians. Aqueles personatges simbolizan lo fach que tota la societat siá en marcha cap a la Libertat.

La Libertat constituís lo personatge del tablèu. Lo lum e la composicion se dirigisson cap a ela e es representada d'un biais surdimensionat. S'inspira de las estatuas grègas anticas, amb son bust e sos pés descauces, las linhas de son còs e lo drapat (los plec) de sa tunica. Sa cara es representada quasi de perfil, coma sus una medalha. Pòrta lo bonet frigian, qu'es una alusion a la Revolucion francesa. Brandís la bandièra tricolora (blau color reiala, blanc e roja colors de la vila de París) que simboliza lo regim novèl mes en plaça. Entraïna los insurgents cap a la victòria e avança cap a nosautres. Los dos personatges mòrts representan eles l'anciana monarquia.

## Conclusion :

Tradicionalament restacada a l'idèa de beutat, aquela allegoria de la Libertat pren los traches d'una filha del pòble. Aquel tablèu desplai doncas dins un primièr temps : "Dieu qu'ès bruta (*sale*) !" . De mai, la Libertat es associada a la patz. Manca qu'aicí simboliza puslèu la violéncia.

Pasmens, uèi *La Libertat guidant lo pòble* es un dels tablèus mai coneguts del Louvre, un simbòl de libertat e de rebellion. Sovent représ, foguèt sorsa d'inspiracion de nombroses artistas e ilustra encara a l'ora d'ara lo combat permanent per la Libertat.

